

μαγειρευτούρα Σάμ. ληγορομαγερευτούρα Θράκ. (Σαρεκκλ.)
ἀγληγορουμαγειρευτούρα Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γρηγορομαγειρευτῆς διὰ τῆς
παραγωγ. καταλ. -οῦρα.

Ἡ ταχέως μαγειρεύουσα ἔνθ' ἄν.: Αἰνιγμ.

Καρακάξα μακρουρούρα | κί ἀγληγορουμαγειρευτούρα
(τὸ τηγάνι) Χαλκιδ.

γρηγορομαγειροῦσα ἡ, ἐνιαχ. γληγορουμαγειροῦσα
Λῆμν.

Ἐκ τοῦ ρ. γρηγορομαγειρεύω. Διὰ τὸν σχημα-
τισμὸν πβ. "Ανθ. Παπαδόπουλ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 184.

Γρηγορομαγειρευτούρα, τὸ ὅπ. βλ.: Αἰνιγμ.

"Ορειθα μακρουραδοῦσα | κί γληγορουμαγειροῦσα
(τὸ τηγάνι).

γρηγοροναάζομαι ἐνιαχ. γληγοροναάζομαι Νάξ.
(Ἀπύρανθ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. ναιάζομαι.

Λαμβάνω ταχέως μέριμναν, φροντίζω γρήγορα διὰ κάτι
ἐνθ' ἄν.: Ἐὼ τὸ γηγοροναάζομαι τὸ κάθε τι Νάξ. (Ἀπύ-
ρανθ.)

γρηγοροπαντρεύω ἐνιαχ. Μέσ. γρηγοροπαδρεύομαι
γληγοροπαδρεύομαι Κρήτ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. παντρεύω.

Ἵπανδρεύω ταχέως ἐνθ' ἄν.: Γνωμ. Ἀπὸ γρηγοροφῆ καὶ
γρηγοροπαδρευτῆ δὲ θὰ τὸ μεταγνώσῃ (ἡ ἔγκαιρος ἐκτέλε-
σις μιᾶς πράξεως δὲν προκαλεῖ μεταμέλειαν) Κρήτ. || Ἄσμ.

Διάλε τσ' ἀπομενάρους μου, ὀφέτος κί ἂν ἀφήσω,

ἃ δὲ γληγοροπαδρευτῶ, νὰ μὴ βελογραδίσω

(νὰ μὴ βελογραδίσω=νὰ μὴν περιπλκῶ εἰς συμφορὰν) Κρήτ.

γρηγοροπλέκω ἐνιαχ. γληγοροβλέκω Νάξ. (Ἀπύρανθ.
κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γρήγορα καὶ τοῦ ρ. πλέκω.

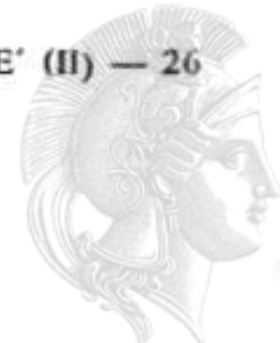
Πλέκω ταχέως ἐνθ' ἄν.: Εὐτὴ γληγοροβλέκει· μιὰ γάρ-
τσα βορεῖ νὰ βλέξῃ τὴν ἡμέρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

γρήγορος ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.) γρήγουρος
Θεσσ. (Μοσχᾶτ.) Θράκ. κ.ά. γλήγορος κοιν. καὶ Πόντ. ("Οφ.)
γλήγορε Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.) γλήγουρος Βιθυν.
(Πιστικοχ.) Εὐβ. ("Αγία Ἀνν.) Θράκ. Μακεδ. (Δρυμ.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ. Κολάκ. Φθιώτ.) γλή-
βορος Μεγίστ. Νίσυρ. γλήγορος Ἀμοργ. Ἄνδρ. Κάρπ.
("Ελυμπ.) Κύπρ. (Αἰγιαλ. Λευκόνεικ.) Κῶς (Πυλ.) Με-
γίστ. Λέρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ. Ρόδ. Χίος. (Πισπιλ.)
γλήγουρος Στερελλ. (Αἰτωλ. Τριχων.) λήγορος Α. Ρουμελ.
(Σωζόπ.) Θράκ. (Κωστ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Κίτ. Λάγ. Μάν.)
λήγουρος Στερελλ. (Ἀράχ.) ἀγρήγορος Θράκ. (Μάλγαρ.)
ἀγρήγουρος Ἡπ. (Κουκούλ.) Μακεδ. (Κοζ.) ἀγλήγορος
Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.) — I. Βενιζελ., Παροιμ.², 3, 21.
22, 279 — Λεξ. Περίδ. ἀγλήγουρος Ἡπ. (Κόνιτσ. Κουκούλ.)
Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Καρωτ. Κομοτ.) Λέσβ. ("Αγιάσ.)
Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ. Δεσκάτ. Κοζ. Νάουσ. Σιάτ.)
Στερελλ. (Φθιώτ.) ἀγλήγουρος Σαμοθρ. ἀλήγορος Πόντ.
(Ἀντρεάντ. Κοτύωρ. Σάντ.) ἀλήγουρος Θράκ. (Αἰν.) ἐγρή-
γορος Λεξ. Μπριγκ. ἐγλήγορος Πόντ. (Τραπ.) ἐγλήγορος
Σίφν. Χίος (Πισπιλ.) ἐλήγορος Πόντ. (Κερασ. "Οφ. Τραπ.
Χαλδ.) ὀγρήγορος Πελοπν. (Τριφυλ.) Πόντ. (Χαλδ.) ὀγλή-
γορος Ζάκ. (Μαχαιράδ. Τραγάκ.) Κάρπ. Κρήτ. (Μαλάκ.
Μουστάκ. Νεάπ.) Λευκ. Μῆλ. Πελοπν. (Βερεστ. Βούρβουρ.
Γαργαλ. Λάστ. Ξηροκ. Ὀλυμπ.) Πόντ. (Χαλδ.) — I. Τυπάδ.,

Ποιήμ., 116 — Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. ὀγλήγορος
Κάρπ. Πόντ. ("Ιμερ.) ὀλήγορος Πόντ. (Κερασ. "Οφ. Τραπ.)
Θηλ. ὀγρηγόρεσσα Πόντ. (Χαλδ.) ἀγληγόρεσσα Πόντ.
(Κοτύωρ.) Συγκρ. γληγορώτ-τερος Κύπρ. ἀγληγορώτιρους
Μακεδ. (Ρουμλ.) γρηγορύτερος Κρήτ. γληγορύτερος Πελοπν.
(Γαργαλ.) ληγορύτερος Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Τὸ Βυζαντ. ἐπίθ. γρήγορος, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ.
ἐπίθ. ἐγρήγορος. Πλείονα βλ. Κ. Κόντου, Παντοῖα
Φιλολογ., Ἀθηνᾶ 19 (1907), 223 - 229. Οἱ τύπ. ἐγρήγο-
ρος, ἐγλήγορος, γλήγορος, ὀγλήγορος καὶ
Βυζαντ. Ὁ τύπ. γρηγορύτερος καὶ εἰς Ἑρωτόκρ. Α 1326
(ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.) «τὰ γρηγορύτερ' ἄλογα καὶ δυνατὰ δια-
λέγει». Διὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν εἰς -ύτερος τύπων βλ.
Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 579 - 584 καὶ Ἀθηνᾶ 24 (1912), 63-72.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ταχύς, εὐκίνητος, γοργός κοιν. καὶ
Πόντ. (Ἀντρεάντ. Ἵμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. "Οφ.
Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Πραστ. Χαβουτσ.): Εἶναι
γρήγορος 'ς τὸ περπάτημα - 'ς τὰ πόδια - 'ς τὸ φαῖ - 'ς
τὴ δουλειά. Γρήγορο ἄλογο - μουλάρι - καράβι κοιν. Τὸ ἄ-
λογο τοῦ συχαρικιάση εἶναι πολὺ γλήγορο Πελοπν. (Γορ-
τυν.) Τὸ πέταγμα τοῦ χελιδονίου εἶναι γλήγορο Πελοπν. (Ξε-
χώρ.) Ἡ Πετροῦ εἶναι πολὺ λήγορη 'ς τὸν ἀργαλειὸ Πε-
λοπν. (Λάγ.) Τῆς γυναίκας τὸ μυαλὸ εἶναι πιὸ γρήγορο
Ἀνάφ. Αὐτὸς εἶναι ὀγλήγορος καὶ πάει κ' ἐρχεται μο-
νημερὶς 'ς τὴ Χώρα Κρήτ. (Νεάπ.) Ὁ λαὸς εἶναι πολὺ
γλήγορος (λαὸς = λαγός) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Οἱ βάρκες ποὺ
εἶναι τὸ ἴδιο πρῦμη καὶ πλώρη λέγονται κούτουλα· ἔχουν
πολλὴ στρωσάδα καὶ εἶναι γλήγορες Σῦρ. Γλήγορ' ᾧ ναῖ-
κα 'ς οὐλα τ'ς Στερελλ. (Ἀχυρ.) Πουλὺ ἀγρήγουρος εἶναι
'ς τοῦ γράφ' μου οὐ Κουστάξ'ς Ἡπ. (Κουκούλ.) Εἶναι θαν-
ματουργὸς ἄγιους, ἀγλήγουρους κί γι' αὐτὸ δείχν' τοῦ θάμα
τ' ἀγλήγουρα Μακεδ. (Κοζ.) Ἀγλήγουρον ψάρ' γ-εἶναι
τοῦ διλφίτ'. Π'λλὶ πιτάμινον γ-εἶναι Σαμοθρ. Πολλὰ ὀ-
γλήγορος ἔν' 'ς σὴν δουλείαν ἀτς Χαλδ. Πολλὰ γρήγορος
ἐν, φωτιά! Οἶν. Βαρέα ἐλήγορος ἐν' (πολὺ γρήγορος
εἶναι) "Οφ. Ζαντὸς κί ὀγλήγορος (τρελλὸς καὶ ταχύς) Ἵμερ.
'Ο γαίδαρος εἶναι λήγορος 'ς τὸ δρόμο Πελοπν. (Κίτ.
Μάν.) Ἀγλήγορ' ᾧ ναῖκα Λέσβ. Πικὸ γλήγορην ράφταιναν
'ἐν ἐξανάδα Κύπρ. (Αἰγιαλ.) Ἦτουν τὸ χτηνὸν ἀπὸ τὰ
γληγορώτ-τερα Κύπρ. Εἶναι ὀγρήγορος 'ς τὰ πόδια Πελοπν.
(Τριφυλ.) Σὺ νὰ μὲ δώῃς μιὰ φεργάδα ἀγλήγορ' μὲ σα-
ράδα παλλ'κάρια (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. (Αἰν.) Τσιμέντο
γρήγορο (τὸ ἐν βραχεῖ χρονικῶ διαστήματι πηγνύμενον,
στερεοποιούμενον) Ἀθῆν. Ἀντίθ. ἀργὸ τσιμέντο.
'Ακούουνταν ἡ γλήγορη ἀναπνοὴ ποὺ ξέφευγε κί ἀνατάραζε
τὰ στῆθη τῆς σὰν ἀνθρώπου λαχανιασμένου Γ. Δροσίν., Ἀ-
γροτ. ἐπιστ., 120 || Παροιμ. Ἦντσαν ἐν' ἐλήγορος 'ς σὸ
φαῖν ἀτ', ἐν' καὶ 'ς σὴ δουλείαν ἀτ' (ὅποιος εἶναι γρήγορος
εἰς τὸ φαγητόν του εἶναι καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν του· ἐπὶ τῶν
μετὰ σπουδῆς ἐσθιόντων καὶ συγχρόνως φιλέργων) Χαλδ.
'Αγλήγορος 'ς τὸ χουλιὰρι κί ἀργός 'ς τὴ δουλειά (ἐπὶ λαι-
μάργων καὶ ὀκνηρῶν) I. Βενιζελ., Παροιμ.² 3, 21. Πότε ἡ
νύφη μας εἶναι γλήγορη; Τὸ Σάββατο τὸ βράδυ (ἐπὶ ὀκνη-
ρῶν, δεικνύντων φιλοπονίαν, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐργασία)
I. Βενιζελ., ἐνθ' ἄν. 261, 212. Οὐ οὐκνός κί οὐ γλήγουρος
ἀντάμα γιουματίζ'νι (οἱ βραδεῖς πολλάκις καταφθάνουν
τοὺς ταχεῖς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κάποιου ἔργου) Στερελλ.
(Τριχων.) Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ. Τοῦ γλήγορου
πουλλιοῦ ἡ οὐλα ὦρα σκόλασε, μὰ μέρα δὲν ἐσκόλασε (ὁ
ἐργατικὸς δὲν πρόκειται νὰ πεινάσῃ, ὅ,τι καὶ νὰ συμβῇ) Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) Εἶναι γλήγορος σὰν τὸν κάτω χειρόμυλο (εἰ-

ρων. ἐπὶ τῶν βραδυπορούντων) Κρήτ. Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. Τὸ γλήγορο ἀρνὶ τρώει τ' ἄλλου τὸ γάλα (ὁ ἐνεργητικὸς ἐπωφελεῖται) Κρήτ. Τὸ γλήγορο τ' ἄλογο γίνεται σκονταγμάριο Βιθυν. Συνών. Παροιμ. "Ο πειος βιάζεται σκοντάφει || Γνωμ.

Οὐ χρόνους εἶνι γλήγουρους, σὰν τοὺν τρουχὸν γυρίζ' (ἐπὶ τῆς ταχείας παρελεύσεως τοῦ χρόνου) Θράκ. Ἡ κακὴ κεφαλὴ θέλ' ὀγλήγορα ποδάρια (ἡ ἀπερισκεψία χρειάζεται μεγάλην προσπάθειαν πρὸς ἐπανόρθωσιν τοῦ κακοῦ, τοῦ σφάλματος τὸ ὅποιον ἐδημιούργησε) Μῆλ. "Οπου ἔχει κουτὸ κεφάλι ἔχει γλήγορα ποδάρια (ὁμοίᾳ μὲ τὴν προηγουμ.) Ἑρεικ. || Αἰνιγμ.

Μακρονούρα σουσουρήθρα, | γρήγορη μαγερευτούσα (τὸ τηγάνι) Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) Τὸ αἰνιγμ. εἰς παραλλαγ. κ.ά. || Ἄσμ.

Ἐγὼ εἶμαι ἄξιο κι ὀγλήγορο τὴν ὥρα χίλια μίλια, νὰ μ' ἀβγατίσης τὴν ταή, σαράντα πέντε τάσια Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ποῖος εἶν' ἄξιος κι ὀγλήγορος, ἄξιος καὶ παλληκάρι, νὰ πᾶ νὰ πῇ τῆς Μήτραινας νὰ μὴ λαμπροφορέση Πελοπν. (Βερεστ.)

"Αν εἶν' ὁ μαῦρος γλήγορος, φτάν-νεις 'ς τὰ βλοητίκια, κι ἂν εἶν' ὁ μαῦρος σου ἀργός, φτάν-νεις 'ς τ' ἀπολυτίκια Λέρ.

Ἡ πάπια φέρνει τοῦ νιρὸ κ' ἡ χίνα τοῦ σαπούνι κ' ἡ γι-ἀδιρφή ἡ ὀγλήγορη φέρνει χρυσὸ μαντήλι "Ηπ. (Κόνιτσ.)

Τὸν δαχτυλίδι μῦπισι 'ς τοῦ βάτου 'ς τὴ γαμάρα. Ποῖος εἶνι ἄξιος κι γλήγουρους νὰ βῇ νὰ μοῦ τοῦ βγάλλῃ; Στερελλ. (Κολάκ.)

Σκλάβε μου, γιὰ τραούδησε καὶ νὰ σὲ λευτερώσω, τὴβ βάρκα τὴν πιὰ γλήβορην ἐσὲ θ-θε' νὰ τὴδ δώσω Νίσυρ. || Ποίημ.

Χωρὶς πνοὴ ὀλότρεμος εἰς τὸ γεφύρι τρέχει καὶ τὴν ὀγλήγορη φυγὴ ἐλπίδα μόνην ἔχει I. Τυπάλδ., Ποιήμ., 116. Συνών. γοργός, σβέλος. Ἄντιθ. εἰς λ. ἄναργος καὶ ἀργοκίνητος. 2) Ὁ πρόσφατος Θράκ. (Κωστ.): Ἄσμ.

Γούλοι ἔδωσαν τίς βάθιες δους σὲ δάφνες, σὲ μηλίτσες, καὶ γὼ 'δεσα τὸ βάθιο μου σὲ μιᾶς ξανθῆς μνημόρι κ' ἡ κόρη ἦτο λήγορη σὲ δυὸ σὲ τρεῖς ἡμέρες κι ὁ βάθιος ἦδον πονηρός, ἦδον πολὺ μαργέλης, σκάλιξε μὲ τὰ πόδια δον, βγῆκε ἡ κόρη ἀπάνου (βάθιος = ἵππος, λήγορη = ἡ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ταφεῖσα). 3) Τὸ οὐδ. τοῦ συγκριτ. ἐνάθρως ὡς ἐπίρρ., τάχιστα, ὅσον τὸ δυνατόν ταχέως σύνηθ.: "Ελα τὸ γρηγορώτερο κοιν. Δὰ καρτιρῶ γράμμα σας τ' ὀγληγουρώτιρον νὰ μάθου τι γένιστι Μακεδ. (Ρουμλ.)

B) Οὐσ. I) Ἀρσ. ὁ ἵππος Θράκ. (Ἀδριανούπ. κ.ά.): Ἄσμ. Σύ, μάννα μου, μὲ ἔστειλεις 'ς τὸ μέγα παναγύρι, οὔλοι 'δεσαν τ' ὀγλήγορα τ'ς σὶ πράσινα λιβάδια κ' ἰγὼ 'δεσα τ' ὀγλήγορου μ' σὶ μιᾶς λιγνῆς λημόρι (λημόρι = μνημόρι, τάφος) Θράκ.

Πᾶν τὰ πουλλάκια γιὰ βουσκὴ κ' οἱ ἔμουρφες 'ς τὸ πλέμα, πῆρα κ' ἐγὼ τ' ὀγλήγορου μ' νὰ πᾶ νὰ τοῦ πουτίσου (πλέμα = πλέξιμον) Ἀδριανούπ. B) Ὁ κλέπτης, ὡς ἐκ τῆς ταχύτητος μετὰ τῆς ὁποίας οὗτος δρᾷ Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Φορτωμένες ἦτον ἐφέτι οἱ δαμασκηνιές μας τὰ δαμάσκηνα, μὰ κόδευγε νὰ μὴν ἀφήσουν οἱ γλήγοροι νὰ φᾶμε γι ἐμεῖς. γ) Εἶδος καρκίνου ὑπομέλανος τὸ χρῶμα Ζάκ. Συνών. γοργός, φευγατσόλυω. 2) Οὐδ. ἡ ταχύτης

Αἰγιν. Θράκ. (Αἰν.) Κύπρ.: Παροιμ.

Τὸ γρήγορο καὶ τὸ καλὸ | δὲν εἶν' ἀντάμα καὶ τὰ δυὸ (ἔργον τὸ ὅποιον συντελεῖται ἐν σπουδῇ δὲν εἶναι τέλειον) Αἰγιν. Ἡ παροιμ. εἰς παραλλαγ. πολλαχ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γλήγορο Πελοπν. (Τριφυλ.) Ἐγλήγορος Χίος (Πισπιλ.)

γρηγοροσφάζω ἐνιαχ. γληγοροσφάζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. γοργόρα καὶ τοῦ ρ. σφάζω.

Σφάζω γρήγορα: Ἐγληγορόσφαζά το κ' ἦφνα, ἱατὶ εἶχα δουλειά.

γρηγοροσφάξιμο τό, ἐνιαχ. γληγοροσφάξιμο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γοργόροσφάζω.

Ἡ ταχεῖα σφαγή: Εἶδα γληγοροσφάξιμο 'τον εὐτό, μάτι μὴ σὲ πιάσῃ!

γρηγορόσωστος ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. ἀγληγορόσωστο Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. γοργόρα καὶ τοῦ ρ. σώνω.

1) Τὸ ταχέως συντελούμενον. 2) Τὸ ταχέως ἀυξανόμενον.

γρηγορότη ἡ, ἐνιαχ. γληγορότη Ζάκ. Κρήτ. ἀληγορότε Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γοργόρος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ότη.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. γληγορότητα εἰς Διγεν. Ἀκρίτ., στ. 1762, 1970 (ἐκδ. S. Lambros, σ. 183, 191) καὶ εἰς Λεξ. Βλάχ., ὑπὸ δὲ τοὺς τύπ. γληγορότη καὶ γληγορότητα εἰς Ἐρωτόκρ., Δ 1705 καὶ Α 1208 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.)

Ἡ ταχύτης, ἡ σπουδὴ ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Ἡ πέριδικα κ' ἡ κοπελιὰ κάνει καλὸ κυνήγι, μὰ θέλει γληγορότητα πρίχου σ'κωθῇ καὶ φύγῃ Κρήτ. Συνών. εἰς λ. γοργόραδα.

γρηγορούλια ἐπίρρ. ἐνιαχ. γληγορούλια Πελοπν. (Γαργαλ. Σκορτσιν. Φιγάλ.) γληγορούλια Μακεδ. (Βροντ.) ὀγληγορούλια Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἐπίθ. γοργόρούλης.

1) Κάπως ταχέως Πελοπν. (Γαργαλ. Γορτυν. Σκορτσιν. Φιγάλ.): Βάρ'γα τὸ βασταγὸ καὶ διάκα γληγορούλια 'ς τὴ σταφίδα (βασταγὸ = ὁ γάιδαρος, σταφίδα = σταφιδάμπελος) Γαργαλ. || Ἄσμ.

Γιὰ περπάτει, Ἐλένη, ὀγληγορούλια, βγῆκε Αὐγερινὸς καὶ ἡ Πούλια Γορτυν. Συνών. γοργούτσικα 1. 2) Κάπως ἐνωρὶς Πελοπν. (Γαργαλ. Φιγάλ.): "Ελα πὶδ γληγορούλια νὰ ξεκινήσουμε, προτοῦ σκάσ' ὁ ἥλιος κέρατα Γαργαλ. Συνών. γοργούτσικα 2, ἐνωρούλια.

γρηγορούτσικα ἐπίρρ. ἐνιαχ. γρηγορούτσ'κα Θράκ. (Σηλυβρ.) γληγορούτσ'κα Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.) ληγορούτσ'κα Θράκ. (Γέν. Σαρεκκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γοργούτσικος.

1) Γοργούρλια 1, τὸ ὅπ. βλ., Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν.) Θράκ. (Γέν. Σαρεκκλ.): Τὸ παιδὶ ληγορούτσ'κα-ληγορούτσ'κα παγαίτ' 'ς τὸ μπαμπάτ' Γέν. 2) Γοργούρλια 2 Θράκ. (Σηλυβρ.) Κοίταξε νὰ 'ρθῇς γρηγορούτσ'κα.

